

ບົດຄົ້ນຄວ້າຫຍໍ້ດ້ານນະໂຍບາຍ

ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງວິສາຫະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ພາຍໃຕ້ ໂຄງການກອງທຶນສິ່ງເສີມ SME

Fund

ກຸມພາ, 2021

ພາກສະຫຼຸບຫຍໍ້

SMEs ລາວສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຕ້ອງການ ເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕໍ່າ ພາຍໃຕ້ໂຄງການກອງທຶນສິ່ງເສີມ SME ເນື່ອງຈາກອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ແມ່ນຕໍ່າ ເມື່ອທຽບໃສ່ເງິນກູ້ປົກກະຕິ ໂດຍມີສ່ວນຕ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍເກືອບ 5%-9% ຕໍ່ປີ. ແຕ່ໃນເມື່ອຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຕ້ອງການກູ້ຢືມ ແມ່ນໄດ້ພົບຫຼາຍສິ່ງທ້າທາຍ ເຊິ່ງບໍ່ງ່າຍສໍາລັບຫົວໜ່ວຍ ທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ.

ເຊິ່ງສາເຫດທີ່ SMEs ລາວສ່ວນຫຼາຍ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວໄດ້ແມ່ນມາຈາກຫຼາຍສາເຫດ. ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດແມ່ນບັນຫາພາຍໃນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຍົກລະດັບຕົນເອງໃຫ້ເປັນ SMEs ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໄດ້ເງື່ອນໄຂຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານ.

ດັ່ງນັ້ນ ແນວທາງສິ່ງເສີມໃນຕໍ່ໜ້າ ຈຶ່ງຕ້ອງເລັ່ງໃສ່ຈຸດດັ່ງກ່າວ ໃນການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ SMEs ສາມາດປັບປຸງຕົນເອງ, ຄວບຄູ່ກັບການຊຸກຍູ້ໃຫ້ SMEs ທີ່ໄດ້ເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕໍ່າຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຕີບໂຕ ເປັນພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນໃນເສດຖະກິດຂອງຊາດຢ່າງຍືນຍົງ.

ທະນາຄານແມ່ນບໍ່ງ່າຍ. ມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນສົມຄວນທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການຈຳກັດຕໍ່ SMEs ທີ່ຕ້ອງການຂໍ້ກູ້ຢືມ. SMEs ທີ່ຕ້ອງການຢືມເງິນຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນ ແລະ ກຽມຕົວຫຼາຍຢ່າງ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕ້ອງຍົກລະດັບຕົນເອງໃຫ້ເປັນ SMEs ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ລະບຽບການຂອງທະນາຄານເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ຜ່ານການພິຈາລະນາອະນຸມັດ. ເຫດຜົນກໍ່ແມ່ນວ່າ ຕາມຫຼັກການແລ້ວທະນາຄານ ແມ່ນຕ້ອງການຫຼຸດຄວາມສ່ຽງໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ຈາກການປ່ອຍກູ້ໃຫ້ກັບທຸລະກິດ ເນື່ອງຈາກເງິນທີ່ທະນາຄານຄອບຄອງຢູ່ນັ້ນເປັນເງິນທີ່ມີຕົ້ນທຶນ (ດອກເບ້ຍເງິນຝາກ, ຄ່າບໍລິຫານຈັດການ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ອື່ນໆ). ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ທະນາຄານແມ່ນພະຍາຍາມຊອກຫາລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າເພື່ອປ່ອຍກູ້ (ຫຼືກລ້ຽງໜີ້ທວງຍາກ ຫຼື NPL). ດັ່ງນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານທຸລະກິດຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ກອງທຶນສິ່ງເສີມ SME ຄວນກຽມຄວາມພ້ອມປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຈະກູ້ຢືມ.

ດັ່ງນັ້ນ ຕໍ່ກັບຂໍ້ສິ່ງໃສຂອງຜູ້ປະກອບການທີ່ວ່າບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ເກີດຈາກທະນາຄານອາດບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ຢ່າງໃດກໍ່ດີ ເຖິງວ່າທະນາຄານບໍ່ໄດ້ກົດກັ້ນການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງ SMEs ແຕ່ທະນາຄານກໍ່ມີຂັ້ນຕອນ, ລະບຽບ, ເງື່ອນໄຂ ທີ່ໃຊ້ໃນການພິຈາລະນາຄັດເລືອກລູກຄ້າຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນລະ ບົບຕາມມາດຕະຖານທີ່ຂ້ອນຂ້າງເຄັ່ງຄັດ ເພື່ອເລືອກ ພື້ນໃຫ້ໄດ້ຜູ້ປະກອບການທີ່ມີເງື່ອນໄຂ, ມີສັກກະຍະພາບໃນການໃຊ້ແທນເງິນກູ້ ພ້ອມດອກເບ້ຍໃຫ້ແກ່ທະນາຄານ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜູ້ກູ້ຢືມທີ່ດີ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງໜ້ອຍ. ຫຼັກການທົ່ວໄປໃນການປ່ອຍກູ້ຕໍ່ທຸລະກິດຂອງທະນາຄານລວມມີ ການສຳພາດ ແລະ ຂໍ້ຫຼັກຖານເພື່ອເກັບກຳລາຍລະອຽດຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງລູກຄ້າທີ່ກ່ຽວກັບຂໍ້ເທັດຈິງຕ່າງໆຂອງລູກຄ້າ (ສຳເນົາບັດປະຈຳຕົວ, ສຳມະໂນຄົວຜູ້ກູ້ຢືມ, ເອກະສານຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ), ຂໍ້

ມູນພື້ນຖານການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທາງການເງິນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ແຜນການໃນຕໍ່ໜ້າ. ນອກນັ້ນຍັງມີເອກະສານຄັດຕິດ ເຊັ່ນ: ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ, ໃບສະຫຼຸບຊັບສິມບັດ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ໃບລາຍງານງົບກະແສເງິນສົດ, ໃບແຈ້ງການເດີນບັນຊີຂອງທຸລະກິດ, ແຜນການນຳໃຊ້ເງິນກູ້, ແຜນຄາດການລາຍຮັບ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຕໍ່ໜ້າ. ລາຍການກວດສອບເອກະສານ ກ່ອນປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ສາມາດສັງລວມໄດ້ໃນຕາຕະລາງທີ 1.

ຕາຕະລາງທີ1: ລາຍການກວດສອບເອກະສານກ່ອນປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານ

ລາຍການເອກະສານ	ມີ
- ແບບຟອມສະເໜີກູ້(ຕື່ມຂໍ້ມູນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ)	✓
- ສຳເນົາບັດປະຈຳຕົວ, ສຳມະໂນຄົວ(ຜູ້ກູ້ຢືມ,ຜູ້ຄ້າປະກັນ,ເຈົ້າຂອງຫຼັກຊັບ)	✓
- ໃບສະຫຼຸບພາລະໜີ້ສິນທັງໝົດທີ່ມີຢູ່(ແຍກລາຍລະອຽດໄລຍະເວລາ, ງວດການຊຳລະຕົ້ນທຶນ+ດອກເບ້ຍຂອງແຕ່ລະບ້ວງຢູ່ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ)	✓
- ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ	✓
- ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ	✓
- ໃບສະຫຼຸບຊັບສິມບັດ ໄລຍະຍ້ອນຫຼັງ 1 ປີ	✓
- ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ໄລຍະຍ້ອນຫຼັງ 1 ປີ	✓
- ໃບລາຍງານງົບກະແສເງິນສົດ ໄລຍະຍ້ອນຫຼັງ 1 ປີ	✓
- ໃບແຈ້ງການເດີນບັນຊີຂອງທຸລະກິດ 2 ປີຍ້ອນຫຼັງ ຫຼື ປຶ້ມບັນທຶກສະຫຼຸບບັນຊີປະຈຳວັນ,ເດືອນ,ປີ	✓
- ແຜນການນຳໃຊ້ເງິນກູ້ແບບລະອຽດ (ພ້ອມເອກະສານ+ຮູບປະກອບ)	✓
- ແຜນຄາດການລາຍຮັບ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຕໍ່ໜ້າ ຫຼັງໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຢືມ	✓
- Invoice, Bill ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	✓
- ໃບສັ່ງຊື້ສິນຄ້າຫຼື ເອກະສານລາຍລະອຽດການສັ່ງຊື້	✓
- ສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ,ອາຄານສຳນັກງານ,ທ້າງຮ້ານ(ຖ້າມີ)	✓
- ສຳເນົາເອກະສານຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ໃບຕາດິນ, ສັນຍາໂຄງການ, ບັນຊີເງິນຝາກ)	✓
- ໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນຈາກບ້ານ(ລະບຸບໍ່ມີບັນຫາການຮ້ອງຟ້ອງ, ບໍ່ຖືກເວນຄືນ)	✓
ລວມ	16
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳພາດ ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສິງຫາ, 2020	

¹ ທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ໄດ້ສຳພາດມີ: ທະນາຄານພັດທະນາລາວ, ທະນາຄານຮ່ວມທຸລະກິດລາວ-ຫວຽດ, ທະນາຄານມາຣຸຮານລາວ, ທະນາຄານໄຊງ່ອນເທືອງຕິນ, ທະນາຄານລາວຈີນ ແລະ ທະນາຄານເອັສທີ

ຈາກຕາຕະລາງ 1 ເຫັນໄດ້ວ່າລາຍການກວດສອບກ່ອນປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານແມ່ນມີຫຼາຍສົມຄວນ ເຊິ່ງເຫດຜົນຫຼັກ ແມ່ນຕ້ອງການຫຼຸດຄວາມສ່ຽງໃນການປ່ອຍກູ້ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດໜີ້ທວງຍາກ (NPL). ຈາກບົດຮຽນທີ່ຜ່ານມາການທີ່ມີຄວາມຮອບຄອບ ແລະ ຮັດກຸມ ແມ່ນສິ່ງທີ່ດີ ໃນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດໜີ້ທວງຍາກ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຍືນຍົງໃນການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕ່ຳ ໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນສູງສຸດ.

(2). ມີເງື່ອນໄຂໃດແດ່ທີ່ທະນາຄານໃຊ້ໃນການພິຈາລະນາໃນການປ່ອຍກູ້? ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຂອງທະນາຄານ?

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວເງື່ອນໄຂທີ່ທະນາຄານໃຊ້ໃນການພິຈາລະນາປ່ອຍກູ້ ແມ່ນມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນທີ່ໃຊ້ໃນທົ່ວໂລກ ຄືການປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ 5Cs ດັ່ງນີ້:

C 1 = Character (ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຜູ້ຂໍກູ້): ເປັນວິສາຫະກິດທີ່ມີທະບຽນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຜູ້ຂໍກູ້ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື, ສິ່ງນີ້ຖືເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຕື່ນຕົ້ນຕໍທີ່ຜູ້ກູ້ຕ້ອງມີ, ດັ່ງນັ້ນຜູ້ປະກອບການທັງຫຼາຍຈຶ່ງຢາກຖືເບົາ. ຖ້າທ່ານສະສົມຜົນງານທີ່ເຄື່ອນໄຫວນຳທະນາຄານໄດ້ດີເທົ່າໃດ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຕໍ່ໂຕທ່ານກໍ່ຈະມີສູງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄຸນລັກສະນະນີ້ຈະກາຍເປັນເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນຫຼາຍປະກອບໃນການພິຈາລະນາກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ.

C 2 = Capacity (ຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ຄືນໄດ້ຕາມກຳນົດ): ທະນາຄານບໍ່ໄດ້ຕ້ອງການທີ່ຈະຢຶດຊັບຂອງໃຜຖ້າບໍ່ຈຳເປັນ ແຕ່ສິ່ງທີ່ທະນາຄານຢາກເຫັນແມ່ນ ການນຳໃຊ້ເງິນທຶນທີ່ກູ້ໄປເຂົ້າໃນແຜນທຸລະກິດທີ່ທ່ານຕັ້ງໃຈຂຽນໃຫ້ເກີດດອກອອກຜົນ, ເພາະຖ້າທຸລະກິດປະສິບຜົນສຳເລັດທະນາຄານກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ດັ່ງນັ້ນ, ທະນາຄານແມ່ນຕ້ອງການຢາກຮູ້ວ່າທ່ານຈະມີຄວາມອາດສາມາດໃຊ້ໜີ້ຄືນໄດ້ແທ້ບໍ່? ເຊິ່ງໃນເງື່ອນໄຂນີ້ຜູ້ປະກອບການ ຄວນຈະສ້າງແຜນທຸລະກິດໃຫ້ດີ, ມີຄວາມຈະແຈ້ງ, ຊັດເຈນ ແລະ ມີຄວາມຮອບຄອບ.

C 3 = Capital (ທຶນຕົນເອງ ຫຼື ຊັບສິນຂອງຜູ້ຂໍກູ້): ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທະນາຄານເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ຜູ້ປະກອບການເຮັດແທ້ທຳຈິງ ຜູ້ປະກອບການຄວນໄດ້ລົງທຶນໃນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງທຸລະກິດດ້ວຍທຶນຕົນເອງ. ການໄດ້ລົງທຶນໄປແລ້ວສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງທຸລະກິດຈະເປັນການພິສູດ ທີ່ຊີ້ວັດໃຫ້ເຫັນໄດ້ວ່າຜູ້ປະກອບການມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນໂຄງການທີ່ກຳລັງຂໍກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານ ຈຶ່ງກຳລົງທຶນໄປແລ້ວ.

C 4 = Collateral (ຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ): ຄວາມຈິງແລ້ວທະນາຄານບໍ່ໄດ້ປາດຖະໜາຢາກຢຶດຊັບຂອງຜູ້ໃດ ຖ້າບໍ່ຈຳເປັນ. ເງິນທີ່ປ່ອຍກູ້ໄປນັ້ນຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການປ່ອຍກູ້ກໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ. ເພື່ອຈະຮັບປະກັນວ່າຈະບໍ່ກາຍເປັນໜີ້ທວງຍາກ ແລະ ສາມາດນຳຜົນຕອບແທນມາສູ່ອົງກອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ທະນາຄານຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ມີຫຼັກຊັບໃດໜຶ່ງຄ້ຳປະກັນ. (ຊະນິດຂອງຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນແມ່ນຂຶ້ນກັບການກຳນົດຂອງທະນາຄານ) ຜູ້ທີ່ຈະຂໍກູ້ເງິນກໍ່ຄວນກຽມພ້ອມໃຫ້ມີຫຼັກຊັບທີ່ເໝາະສົມປະກອບໄປນຳ.

C 5 = Conditions (ເງື່ອນໄຂການກູ້ຢືມ): ໂດຍອີງຕາມສະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມສະເພາະເຈາະຈົງຂອງແຫຼ່ງທຶນທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆທີ່ເປັນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ໂຄງການລົງທຶນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວຄືເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ຄວາມສະເພາະເຈາະຈົງຂອງແຫຼ່ງທຶນທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນແຕ່ລະບ້ວງເຊັ່ນ: ບ້ວງເງິນ 200 ຕື້ ທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຖືບັນຊີ ແລະ ປ່ອຍກູ້ໃນ 4 ຂະແໜງບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ, ບ້ວງຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກທະນາຄານໂລກ ຕ້ອງມີບົດປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງໂຄງການແນບຕິດ.

ຜູ້ປະກອບການທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນໄດ້ ຕ້ອງເລີ່ມປະເມີນຄວາມພ້ອມຂອງຕົນເອງກ່ອນ ຕາມລະບຽບ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ທະນາຄານໃຊ້ໃນການພິຈາລະນາປ່ອຍກູ້ ໂດຍເລີ່ມຈາກການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງສປປລາວ ພ້ອມທັງມີການຈິດບັນທຶກບັນຊີ ກ່ຽວກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວຮັບ/ຈ່າຍ, ໜີ້ຕ້ອງຮັບ/ສົ່ງ,

ສິນຄ້າ ແລະ ລາຍການອື່ນໆ ຂອງທຸລະກິດທີ່ເປັນລະບົບ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ປະກອບການສາມາດຕິລາຄາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນເອງ ກໍ່ຄືເປັນບ່ອນອີງພື້ນຖານໃນການພິຈາລະນາໃຫ້ກູ້ຢືມຂອງທະນາຄານ. ລາຍລະອຽດເບິ່ງຕາຕະລາງທີ 1 ແລະ ຫຼັກການ 5Cs ວ່າຕົນເອງຜ່ານ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນແລ້ວບໍ່. ຖ້າຜ່ານແມ່ນໄປຂັ້ນຕອນທີ 2. ແຕ່ຖ້າຄິດວ່າໂຕເອງຍັງບໍ່ຜ່ານ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2 ພະຍາຍາມຕິດຕໍ່ກັບ(ຝ່າຍສິນເຊື້ອ)ຂອງທະນາຄານທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການກັບກອງທຶນສົ່ງເສີມSME⁴ ໂດຍສອບຖາມຂໍຄຳແນະນຳຂັ້ນຕອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການກູ້ເງິນ ຖ້າເຂົ້າໃຈເປັນເອກະພາບກັນແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການຊື້ແບບຟອມ ແລ້ວປະກອບຂໍ້ມູນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ(ຕາມຕາຕະລາງທີ 1) ແລະ ຕາມຄຳແນະນຳຂອງທະນາຄານ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3 ຈາກນັ້ນຍິ່ນເອກະສານທີ່ປະກອບແລ້ວຫາທະນາຄານ. ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ທະນາຄານລົງໄປປະເມີນຫຼັກຊັບ ແລະ ວິເຄາະຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ. ຖ້າປະເມີນແລ້ວລູກຄ້າຜ່ານເງື່ອນໄຂທະນາຄານຈະສ້າງບົດລາຍງານການອະນຸມັດສິນເຊື້ອ; ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະແຈ້ງການອະນຸມັດສິນເຊື້ອ ແລະ ເງື່ອນໄຂສິນເຊື້ອໃຫ້ລູກຄ້າ(ຕົກລົງໃນເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ໃນລາຍລະອຽດລະຫວ່າງທະນາຄານ ກັບ ລູກຄ້າ).

ຂັ້ນຕອນທີ 4 ເຊັນສັນຍາ ແລະ ຈົດທະບຽນ (ທີ່ດິນ, ສານ) ພ້ອມທັງປະກອບເອກະສານຖອນນຳໃຊ້ເງິນກູ້.

ຂັ້ນຕອນທີ5 ແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ. ຜູ້ປະກອບການມີໜ້າທີ່ນຳໃຊ້ເງິນກູ້ເຂົ້າໃນໂຄງການລົງທຶນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ສາມາດຊຳລະໜີ້ໄດ້ (ດອກເບ້ຍ+ເງິນຕົ້ນຄືນ)ໃຫ້ແກ່ທະນາຄານ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້. ສ່ວນທະນາຄານແມ່ນຕິດຕາມການນຳໃຊ້ເງິນຂອງລູກຄ້າໃຫ້ຖືກຕາມເປົ້າໝາຍຂອງແຫຼ່ງທຶນ.

(3).ສາເຫດໃດທີ່ເຮັດໃຫ້SMEs ລາວ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເງິນກູ້ຂອງກອງທຶນສົ່ງເສີມSMEໄດ້?

ການຄົ້ນຄວ້າພົບວ່າແມ່ນມາຈາກຫຼາຍສາເຫດທັງສາເຫດໃນຕົວ ແລະ ນອກຕົວ ສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້:

ສາເຫດທີ 1 SMEs ລາວສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍ ສຳລັບການປະຕິບັດຕາມລະບຽບ, ເງື່ອນໄຂຂອງກອງທຶນ ແລະ ຂອງທະນາຄານ: ຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາພັດທະນາ ແລະ ປັບຕົວ ເພາະທຸລະກິດລາວສ່ວນຫຼາຍແມ່ນທຸລະກິດແບບຄອບຄົວ, ລະບົບການບໍລິຫານຍັງເປັນແບບປະຖົມປະຖານ, ຍັງຂາດຄວາມເປັນມືອາຊີບໃນການດຳເນີນທຸລະກິດເປັນຕົ້ນແມ່ນລະບົບການຖືບັນຊີທີ່ເປັນມາດຕະຖານ. ຈາກການສຳຫຼວດວິສາຫະກິດທົ່ວປະເທດຄັ້ງທີ 2 (ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, 2015) ໃນຈຳນວນ 124,873 ຫົວໜ່ວຍໃນນັ້ນເປັນ SMEs ກວມເອົາເຖິງ 99.8% ແຕ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຈັດອັນດັບ SMEs ຕາມປະເພດ (ເຂັ້ມແຂງ, ກາງ, ອ່ອນ) ແມ່ນຍັງບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄົບຖ້ວນເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ທະນາຄານມີຄວາມສ່ຽງ, ມີຕົ້ນທຶນຄ່າສິ້ນເບືອງຕ່າງໆໃນການສືບຄົ້ນປະຫວັດສາດກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ.

ສາເຫດທີ 2 ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ(ທີ່ຕ້ອງການກູ້ຢືມສ່ວນຫຼາຍ) ຕໍ່ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ, ເງື່ອນໄຂການສະໜອງສິນເຊື້ອຂອງກອງທຶນ SMEs ຍັງບໍ່ສູງ ແລະ ບໍ່ເລິກເຊິ່ງ: ສິ່ງດັ່ງກ່າວແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຜົນໃນການພິຈາລະນາຂອງທະນາຄານ. ເງິນໃບບ້ວງເງິນ ກອງທຶນສົ່ງເສີມ SME (ບ້ວງເງິນກໍ່ຕັ້ງກອງທຶນ 32 ຕື້ກີບ, ບ້ວງເງິນກູ້ຢືມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກທະນາຄານໂລກ 111.68 ຕື້ກີບ, ບ້ວງເງິນສະສົມຂອງທຶນສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ 3.8 ຕື້ກີບ ແລະ ບ້ວງເງິນທີ່ລັດຖະບານປະກອບໃຫ້ 200 ຕື້ກີບ) ຖືເປັນແຫຼ່ງທຶນສະເພາະ ທີ່ເນັ້ນສົ່ງເສີມໃຫ້ຫົວ

⁴ ແຫຼ່ງທຶນບ້ວງເງິນ200 ຕື້ກີບ ຂອງລັດຖະບານປະກອບໃຫ້ ແມ່ນກຳນົດປ່ອຍກູ້ໃນ 4 ຂະແໜງການບຸລິມະສິດ(ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ, ຂະແໜງຫັດຖະກຳ, ຂະແໜງກະສິກຳ ປູກຝັງ ແລະ ລ້ຽງສັດ, ຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ) ແລະ ຂົງເຂດບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ(ເຂດທ່າໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດທຸກຍາກ ຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ) ໃນອັດຕາດອກເບ້ຍ 3% ຜ່ານ 4 ທະນາຄານ(ທະນາຄານພັດທະນາລາວ,

ທະນາຄານຮ່ວມທຸລະກິດລາວ-ຫວຽດ, ທະນາຄານມາຣຸຮານລາວ, ທະນາຄານໄຊງ່ອນເທືອງຕີນ) ແລະ 1 ກອງທຶນ (ກອງທຶນໄຊສົມບູນ) ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການກັບກອງທຶນສົ່ງເສີມSMEສ່ວນບ້ວງເງິນອື່ນຂອງກອງທຶນແມ່ນມີລາຍລະອຽດເງື່ອນໄຂກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ.

ໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງກອງທຶນ ໂດຍປ່ອຍກູ້ຜ່ານທະນາຄານ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຈະມີຜົນໃນການກຽມໂຕ, ກຽມຄວາມພ້ອມໄວ້ລ່ວງໜ້າ ແລະ ສ້າງຄວາມຊັດເຈນຂອງຂໍ້ມູນ. ນອກຈາກນັ້ນກອງທຶນມີທຶນທີ່ຈຳກັດ ຖ້າທຽບກັບຈຳນວນທຸລະກິດທີ່ຕ້ອງການຢືມ, ດັ່ງນັ້ນ SMEs ທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ໄດ້ເງື່ອນໄຂຈະສາມາດເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອດັ່ງກ່າວໄດ້ກ່ອນ. ສ່ວນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເງື່ອນໄຂ ຈະເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງ.

ສາເຫດທີ 3 ພາຍໃຕ້ແຫຼ່ງທຶນທີ່ມີຈຳກັດແຕ່ຄວາມຕ້ອງການກູ້ຢືມພັດຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກດອກເບ້ຍຕ່ຳພຽງແຕ່ 3% ຕໍ່ປີ (ສຳລັບບ້ວງເງິນ 200 ຕື້ ຂອງລັດຖະບານ)ເມື່ອທຽບໃສ່ເງິນກູ້ປົກກະຕິທີ່ 8%-12% ຕໍ່ປີ: ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ, ເງື່ອນໄຂການສະໜອງສິນເຊື່ອຂອງກອງທຶນ SMEs ທີ່ເນັ້ນຊ່ວຍເຫຼືອທຸລະກິດທີ່ສາມາດປະຕິບັດເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດ299/ລປ⁵ ເຊິ່ງທຸລະກິດສ່ວນຫຼາຍທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ແມ່ນ SMEs ທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ (ລູກຄ້າຊື່ນດີ) ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ, ມີປະສິດທິຜົນໃນການນຳໃຊ້ທຶນ ແລະ ເປັນການລິເລີ່ມຖອດຖອນບົດຮຽນໃນການດຳເນີນການຂອງກອງທຶນໃນໄລຍະທຳອິດ. ສ່ວນຫົວໜ່ວຍທີ່ບໍ່ຜ່ານເງື່ອນໄຂແມ່ນຕ້ອງໄດ້ພະຍາຍາມປັບປຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຕົນເອງໃຫ້ໄດ້ເງື່ອນໄຂຈຶ່ງສາມາດຢືມໄດ້ໃນຕໍ່ໜ້າ. ເຊິ່ງໃນປັດຈຸບັນກອງທຶນໄດ້ມີແຜນການ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ຈະແຈ້ງທີ່ຈະຊ່ວຍລູກຄ້າໃນຊັ້ນຕໍ່ມາ ໂດຍສະເພາະການປ່ອຍເງິນກູ້ຜ່ານສະຖາບັນການເງິນຈຸນລະພາກ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການແລ້ວໃນປັດຈຸບັນໃນອັດຕາດອກເບ້ຍ12% ຕໍ່ປີ. ເຊິ່ງອັດຕາດອກເບ້ຍດັ່ງກ່າວເຫັນວ່າຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳເມື່ອທຽບໃສ່ອັດຕາດອກເບ້ຍປົກກະຕິຂອງສະຖາບັນການເງິນຈຸນລະພາກ.

ສາເຫດທີ 4 ຕົ້ນທຶນໃນການປະກອບເອກະສານເງິນກູ້ກ່ອນຈະໄດ້ເງິນແມ່ນບ່ຽງຍ SMEs ທີ່ກູ້ຢືມຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບ, ເງື່ອນໄຂຂອງທະນາຄານ ແລະ ກອງທຶນຢ່າງຄົບຖ້ວນ. SMEs ທີ່ຕ້ອງການກູ້

ຢືມຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນ, ກຽມຕົວຫຼາຍຢ່າງເພື່ອໃຫ້ທະນາຄານເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ຜ່ານການພິຈາລະນາ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວຖືວ່າແມ່ນບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຫຼາຍສົມຄວນໃຫ້ SMEs ທີ່ບໍ່ມີປະສົບການກູ້ຢືມເງິນນຳທະນາຄານມາກ່ອນ ແລະ ເປັນປະເພດທຸລະກິດນ້ອຍ ເບິ່ງລາຍການຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ປິ່ນອ້ອມການກູ້ເງິນ ໃນຕາຕະລາງທີ 2.

ຕາຕະລາງທີ 2: ລາຍການຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ປິ່ນອ້ອມການກູ້ເງິນ

ລາຍການ	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂຶ້ນຕໍ່າ(ກີບ)
1. ໃນຂອດທະນາຄານ	
- ແບບຟອມສະເໜີຂໍສິນເຊື່ອ ຕໍ່ຄັ້ງ	20,000
- ຄ່າທຳນຽມປະກອບເອກະສານ ຕໍ່ຄັ້ງ	200,000
- ຄ່າທຳນຽມປະເມີນຫຼັກຊັບ ຕໍ່ຕອນ	100,000
- ຄ່າທຳນຽມອະນຸມັດສິນເຊື່ອຂອງວົງເງິນອະນຸມັດ	0.8%-2%
- ຄ່າດອກເບ້ຍ ຂອງວົງເງິນອະນຸມັດຕໍ່ປີ	3%
- ຄ່າກວດເບິ່ງຊັບສິນ(Clearing House)ຕໍ່ຄັ້ງ	50,000
2. ໃນຂອດຜູ້ປະກອບການ(ຕຽມແຜນ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ) ຂອງວົງເງິນອະນຸມັດ	0.2%-1%
3. ໃນຂອດທີ່ດິນ	
- ຄ່າທຳນຽມບໍລິການປະຕູດຽວຕໍ່ໃບຕາດິນ.	50,000
- ຄ່າສະແຕມ ຕໍ່ຄັ້ງ	80,000
- ຄ່າບຳລຸງຮັກສາໃບຕາດິນ ຕໍ່ໃບ	50,000
- ຈົດທະບຽນທີ່ດິນຂອງວົງເງິນອະນຸມັດ	0.2%
4. ຂໍ້ອັດສານ(ຄ່າທຳນຽມສານ)	
- ຄ່າແບບຟອມສັນຍາເງິນກູ້(5ຊຸດ)	100,000
- ຄ່າແບບຟອມສັນຍາຄ້າປະກັ(5ຊຸດ)	100,000
5. ໃນຂອດບ້ານ(ເບື້ອງຕົ້ນ)	
- ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ ຕໍ່ໃບ	10,000
- ໃບຢັ້ງຢືນຄ້າປະກັນ ຕໍ່ໃບ	10,000
- ໃບຢັ້ງຢືນຕອນດິນ ຕໍ່ໃບ	10,000
- ອື່ນໆ	70,000

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳພາດທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ການໄລ່ລຽງຂອງຄະນະຜູ້ຂຽນ, ສິງຫາ, 2020.

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ອາດມີຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຂຶ້ນກັບແຕ່ລະທະນາຄານ.

⁵ ດຳລັດເລກທີ 299/ລປວ່າດ້ວຍກອງທຶນສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ລົງວັນທີ4/9/ 2019

3. ຂໍສະເໜີແນະນຳດ້ານນະໂຍບາຍ

(1). ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມອາດສາມາດຂອງຜູ້ປະກອບການ SMEs ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ. ລັດຖະບານຄວນຊຸກຍູ້ຜູ້ປະກອບການໃຫ້ສາມາດຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ວິຊາການໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມດ້ວຍທຶນຂອງທຸລະກິດເອງ ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍການຫຼຸດພາສີ-ອາກອນກຳໄລທ້າຍປີ ສຳລັບ SMEs ທີ່ໄດ້ລົງທຶນຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ໃຫ້ພະນັກງານ, ນອກຈາກນັ້ນ ກໍ່ຄວນສົ່ງເສີມໃຫ້ທະນາຄານທີ່ໄດ້ຮັບເງິນກອງທຶນ ປະກອບສ່ວນສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄຳປຶກສາໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຫ້ກັບ SMEs ໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂສາມາດຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ.

(2). ນຳໃຊ້ກອງທຶນສົ່ງເສີມ SME ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືສ້າງແຮງຈູງໃຈໃນການພັກດັນ SMEs ຂອງ ສປປລາວ ໃຫ້ຫັນເຂົ້າສູ່ການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ເປັນທາງການ ແລະ ເປັນມີອາຊີບຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ເຊັ່ນ: ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ, ລະບົບການຖືບັນຊີທີ່ເປັນມາດຕະຖານ, ການຍົກລະດັບທາງດ້ານເຕັກນິກການຜະລິດ, ການມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ຈັດການທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

(3). ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກອງທຶນ SME ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນ ໃຫ້ພາກທຸລະກິດພ້ອມນັ້ນກໍ່ຕ້ອງມີສາຍດ່ວນ ແລະ ໜ່ວຍງານໃຫ້ຄຳປຶກສາສະເພາະ ເພື່ອຊີ້ແຈງກ່ຽວກັບກອງທຶນສົ່ງເສີມ SME ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼື ອຸປະສັກທີ່ SMEs ພົບພໍ້. ນອກຈາກນັ້ນການສ້າງລະບົບ ແລະ ກົນໄກອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ SMEs ຮັບຊາບຂໍ້ມູນທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ຫັນການ ໂດຍຜ່ານການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນກັບທະນາຄານ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍ່ເປັນອີກວິທີທາງຊ່ວຍ SMEs ໃຫ້ສາມາດກຽມຕົວທີ່ດີ ເພື່ອສະເໜີຂໍ້ກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ.

(4). ຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນໃນການກູ້ຢືມລົງ ດ້ວຍການປັບປຸງລະບົບຂັ້ນເອກະສານການກູ້ເງິນຂອງທະນາຄານໃຫ້ງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ສັ້ນລົງ ເຊິ່ງບັນຫານີ້ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງກອງທຶນສົ່ງເສີມ SME ແລະ ທະນາຄານທຸລະ

ກິດທີ່ໄດ້ຮັບເງິນສົ່ງເສີມ SMEs ຄວນປຶກສາໃນລາຍລະອຽດເພື່ອນຳໄປສູ່ລະບົບເອກະສານທີ່ສະດວກວ່ອງໄວ ແຕ່ມີປະສິດທິພາບໃນການປ່ອຍກູ້ໃນແຕ່ລະເປົ້າໝາຍ.

4. ສະຫຼຸບ

ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ພາຍໃຕ້ໂຄງການກອງທຶນສົ່ງເສີມ SME ແມ່ນມີຫຼາຍສິ່ງທ້າທາຍ ເຊິ່ງບໍ່ງ່າຍສຳລັບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ. ເຊິ່ງສາເຫດທີ່ SMEs ລາວຈຳນວນໜຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວໄດ້ແມ່ນມາຈາກຫຼາຍສາເຫດ. ສິ່ງສຳຄັນສຸດແມ່ນບັນຫາພາຍໃນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຍົກລະດັບຕົນເອງໃຫ້ເປັນ SMEs ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໄດ້ເງື່ອນໄຂຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານ. ດັ່ງນັ້ນ ແນວທາງສົ່ງເສີມ SMEs ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງກອງທຶນສົ່ງເສີມ SME ໃນຕໍ່ໜ້າ ຈຶ່ງຕ້ອງເລັ່ງໃສ່ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ SMEs ສາມາດປັບປຸງຕົນເອງ, ຄວບຄູ່ກັບການຊຸກຍູ້ໃຫ້ SMEs ທີ່ໄດ້ເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕ່ຳຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງກອງທຶນສົ່ງເສີມ SME ແລະ ທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືເຖິງວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ແນ່ໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ເກີດການຜະລິດພາຍໃນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອກາຍເປັນຫົວໜ່ວຍຈ້າງແຮງງານ ແລະ ຖານລາຍຮັບດ້ານງົບປະມານຂອງລັດຖະບານໃນຕໍ່ໜ້າ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ດໍາລັດເລກທີ 299/ລບວ່າດ້ວຍ “ກອງທຶນສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ” ລົງວັນທີ 4/9/2019.
2. ບົດລາຍງານ 6 ເດືອນທ້າຍປີ 2020 ຂອງກອງທຶນສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ລົງວັນທີ 4/11/ 2020
3. ກົມສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ (2020) ແຜນພັດທະນາວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ 2016-2020, <http://dosmep.org/priority-areas/> ເຂົ້າເບິ່ງວັນທີ 20 ມັງກອນ 2020
4. ບົດລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວຂອງ “ກອງທຶນສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ (ທສວ)”, ສະບັບເລກທີ 352/ທສວ ວັນທີ 3 ກໍລະກົດ 2020
5. ຂໍ້ຕົກລົງບັນຊີໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆທີ່ຈະຕ້ອງດໍາເນີນ ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ ສະບັບເລກທີ 8056/ກຊສ, ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013
6. ກົມສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, (2020) “ເງື່ອນໄຂການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນບ້ວງເງິນ 200 ຕື້ ຂອງລັດຖະບານ”.
7. ສົມເດດ ໂພທິສານ (2018) “ຜົນກະທົບຂອງການຫຼຸດອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກີບຕໍ່ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແລະ ເສດຖະກິດ ຂອງສປປລາວ”, ບົດຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການຄ້າຫຍໍ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.
8. ພັນປະກິດ ອ່ອນພັນດາລາ (2018) “ຜົນການສໍາຫຼວດຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ SMEs ລາວ” ບົດຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການຄ້າຫຍໍ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.
9. ຈັນທະພອນ ສິລິປັນໂຍ (2019) “ຄ່າຄອງຊີບໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນສູງແທ້ບໍ່? ທາງເລືອກໃນການແກ້ໄຂມິແນວໃດ”, ບົດຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການຄ້າຫຍໍ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.